

Az Úr feltámadt! Téged – elindít-e ez valamerre?

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai nap igéjét, ahogyan megírva találjuk az Apostolok Cselekedetei könyve 10. fejezetének a 34.-től a 44. verseiben a következőképpen. „Erre Péter beszélni kezdett, és ezt mondta: Most értem meg igazán, hogy Isten nem személyválogató, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik. Ezt az igét küldte Izráel fiainak, amikor békességet hirdetett Jézus Krisztus által: [Jézus Krisztus] a mindenség Ura! Ti tudjátok, mi történt, Galileától kezdve egész Júdeában, az után a keresztség után, amelyet János hirdetett: a názáreti Jézust felkente az Isten Szentlélekkel és hatalommal, és ő szertejárt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, aki az ördög igájában vergődött, mert az Isten volt vele. Mi pedig tanúi vagyunk mindannak, amit ő tett a zsidók tartományában és Jeruzsálemben. Őt azonban fára feszítve megölték, de Isten harmadnapon feltámasztotta őt, és megadta neki, hogy megjelenjék, de nem az egész népnek, hanem csak azoknak a tanúknak, akiket Isten előre kiválasztott: minenkünk, akik együtt ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból. És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyosságot arról, hogy ő Istentől rendelt bírója élőknek és holtaknak. Róla tesznek bizonyosságot a próféták mind, hogy aki hisz őbenne, az ő neve által bűnbocsánatot nyer. Míg ezeket a szavakat mondta Péter, leszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták az igét.”

Urunk, kérjük, hogy élhessük át azt a minden emberi értelmet fölülhaladó örömet, amelyet a Te feltámadásod jelent – nekünk személy szerint is. Adj Urunk nekünk hitet. Küldd el Urunk a Szentlelket mihozzánk. Szentlélek Úristen! Adj nekünk erőt, hogy a szeretet cselekedeteivel és egész életünkkel hirdethessük: Jézus Krisztus a mindenség Ura, és aki hisz őbenne, az Ő neve által bűnbocsánatot nyer. Ámen.

Kedves Testvéreim! Hallottuk a Máté szerinti evangélium leírását a feltámadás történetéről. Hallgassunk meg három másik szerzőt ugyanerről. Először hallgassuk meg Farkas Arnold Leventét, a „kísérlet sírrablásra” versével: „*Alszanak. – Mit mondtál, hányan vannak? – Hatan, vagy heten. – És mind alszik? – Mind. – És mi van, ha közben felébrednek? – Megette a fene úgy is az egészet. – Én azért nagyon félek. – Én is. – Miért csináljuk? – Miatta. – Gyakran eszembe jut, amit Betániában láttunk. – Nem tudom, mit higgyek. – Majdnem mind itt vagyunk. – Legyen ennyi elég. – Aki el akar menni, még elmehet... – Innentől egy hangot se. – Nem találom... – Üres??? – Valaki megelőzött... – Nem lehet... – Menjünk. – Most mi legyen? – Én visszamegyek. – Aludjunk.*

Mi lett ebből a kezdeti tanácstalanságból és döbbenetből a modern világban?

Kosztolányi Dezső így ír erről:
Pöttön fiúcskák nagyhasú üvegbe
viszik a zavaros szagos vizet,
a lány piros tojást tesz el merengve,
a boltokat emberraj tölti meg.
S míg zúg a kedv s a víg kacaj kitör, ---
kelet felől egy sírnak mélyiből,
elrúgva a követ, fényes sebekkel
száll, száll magasba, föl – az isten-ember.

Végezetül hallgassuk meg a kettő között élő Szent Ágostont: **A feltámadás napja minden napok anyja. Örüljétek testvérek, mert a megváltásunk ára ki van fizetve**. Sokba kerültünk. A kereszt halált hozott Krisztusnak, de: – üdvösséget hozott a keresztényeknek. Születését csillag követte – sírját dicsőség. Győztesként jön a pokol tornácáról, és az égiek diadalmenetben fogadják.

A mai igeszakaszunk így kezdődik: „Erre Péter beszélni kezdett, és ezt mondta: Most értem meg igazán, hogy az Isten nem személyválogató” (ApCsel 10,34). **Miért most értette meg ezt Péter igazán? Mire utal az, hogy „erre Péter beszélni kezdett”?** Péter apostol igehirdetése (*az első pogányoknak szóló igehirdetés a kereszténység történetében*) egy csodasorozat után veszi kezdetét. Isten látomást küldött a pogány Kornéliusznak, hogy hívassa magához a két nap alatt bejárható távolságra lévő Péter apostolt. Abban a percben, amikor Kornéliusz követői kopogtattak a Péter vendéglátójának a bejárati ajtaján, Isten látomást küldött a tetőn imádkozó Péter apostolnak, hogy minden ellenkezés nélkül menjen el azokkal, akik most éppen érte érkeztek. Amikor Péter odaért, Kornéliusz – *aki a zsidók felett uralkodó római elitcsapatnak a századosa volt* – úgy leborult a háza elé érkező zsidó Péter apostol lábaihoz, mint ahogyan egy isten előtt szokás. Ez egy elképzelhetetlen jelenet – ami azonban mégis megtörtént. Ezek után Péter apostol testvéri öleléssel felemelte az őt elnyomó hatalom képviselőjét, és bement vele a házába. Azzal, hogy Péter belépett egy pogány házába, a zsidó szokások szerint tisztátalanná vált. Ez is egy elképzelhetetlen jelenet – ami azonban mégis szintén megtörtént. Ezek után az elképzelhetetlen történések után hangzottak el Kornéliusz szavai a házanak egész népe előtt: „Most tehát mind itt vagyunk Isten színe előtt, hogy meghallhassuk mindazt, amit rád bízott az Úr” (ApCsel 10,33).

Ugye értjük már Péter apostol megrendülését, amikor megszólalt, és egy igen tömör igehirdetésben elmondta az Újszövetségben ránk maradt első hitvallási formulát? **És ugye értjük már azt is, hogy Péter miért nem tudta befejezni az igehirdetését, és miért áradt ki közben a Szentlélek mind Kornéliuszra, mind pedig egész házanépére**, akik pontosan úgy elkezdtek nyelveken szólni, mint ahogyan az apostolok pünkösdi napján?

Mi volt Péter apostol igehirdetésének a lényege? Három pont. 1. Isten nem személyválogató. 2. Jézus Krisztus a mindenség Ura. 3. Jézus elküld minket, hogy a Szentlélek ereje által egész életünkkel hirdessük azt, aki hisz Jézusban, az Ő neve által bűnbocsánatot nyer. Értsük meg ezeket a pontokat. **Első pont: Isten nem személyválogató.** Amikor Isten elküldte Sámuel prófétát, hogy válassza ki azt a valódi királyt, aki követni fogja az elbukott királyt, Sault, Dávid apja először sorban Dávid daliás, szálfatermetű hét bátyját hozta elé. Dávid hozzájuk képest egy pöttöm, nyápic alak volt. De Isten ezt mondta Sámuelnek Dávid bátyjairól: „Ne tekints a megjelenésére, se termetes növése, mert én megvetem őt. Mert nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az ÚR azt nézi, ami a szívben van” (1Sám 16,7). Péter apostol ezt a szívbeli testvériséget így fogalmazza meg Kornéliusszal és a háza népével: Ti tudjátok, mi történt – mi pedig a tanúi vagyunk mindennek. Kedves Testvéreim! Ugyanígy vagyunk mi is ebben a gyülekezetben – de a szélesebb körű egyetemi hívő közösségben is. Ti tudjátok, mi történt – mi pedig a tanúi vagyunk mindennek. És hogy ki ez a „ti” és ez a „mi” a mi esetünkben? Az belül van a ti szívetekben. Bárki, aki megtapasztalta Isten jelenlétét az életében, vagy akár csak egyszer is úgy vett úrvacsorát, hogy megérezte: Jézus itt van velünk, és magába ölel minket az úrvacsorában – az a tanúja mindennek. A többiek, akik még idézőjelben „csak” a mások megtapasztalásaiból merítenek erőt – ők azok, akik viszont már tudják, hogy mi történt. És ahogyan hallgatják Isten igéjét, vagy veszik majd valamikor az úrvacsorát – ki tudja, talán éppen ma... – tanúvá válnak ők is.

Második pont: A feltámadás ereje megmutatja, hogy Jézus Krisztus a mindenség Ura. Húsvétkor feltárult egy jeruzsálemi sziklasír, és kilépett rajta az élő Krisztus. Nem sokkal később Cezáreában feltárult egy pogány ember ajtaja, és belépett rajta az élő, és a hatalmával életet adó Krisztus. A feltámadás ereje feltöri a tilalmak zárjait. Az elnyomó leborul elnyomottja előtt. A tisztaság öre bemegy a tisztátalanság házába. Elég a Krisztus. Mert a Krisztus a Minden. A húsvét feloldja a félelem béklyóit. Isten a Krisztusban megszabadít az elszigeteltség és a magányosság állapotából, és bevon az Ő szeretetének a Teljességébe.

Harmadik, és egyben utolsó pont: A feltámadt Úr elküld minket, hogy hirdessük az Ő nevét. Kedves Testvérem! Ne egy kétezer éves történetként éld át a feltámadás napját. Hiszen ugyanez a nap a Te saját feltámadásod is lehet! Ugyan-úgy meglátogathat téged is a Szentlélek, mint ahogyan Kornéliusszal és a háza népével tette az alatt, ameddig Péter apostol beszélt. És mi fog történni akkor? Pontosan az, ami Kornéliuszékkal. Elkezd beszélni az életed. Üzenetté válnak a tetteid. Erővel teli lesz a mosolyod. Örömet ad a jelenléted. Felmérhetetlenül nagy szeretet árad szét belőled, és boldogan fürdőznek benne az emberek. Így legyen! Ámen.